

Temat: Co w prasie piszczy?

Cel ogólny:

- ukazanie licznych zależności pomiędzy różnymi czynnikami występującymi na terenie miasta.

Cele szczegółowe:

- szkoli umiejętność czytania tekstu prasowego ze zrozumieniem,
- dostrzega wagę zagadnień transportowych,
- zyskuje całościowy obraz problemów transportowych miasta,
- potrafi analizować dostępne materiały i wyciągać wnioski,
- nabywa umiejętności merytorycznej dyskusji i współpracy w grupie,
- umie relacjonować i streszczać,
- poznaje lokalne media.

Czas trwania: zależnie od wyboru scenariusza zajęć.

Środki dydaktyczne:

Aktualne wydania lokalnej prasy, wycinki z archiwalnych gazet, wydruki artykułów z lokalnych portali informacyjnych, kolorowe karteczki samoprzylepne, flipchart z blokiem kartek, markery, komputer z dostępem do Internetu, rzutnik multimedialny, ekran.

Metody:

- zadaniowa,
- aktywizująca,
- podająca.

Forma prowadzenia zajęć:

- praca samodzielna,
- praca w parach.

Przebieg zajęć:

1) Wprowadzenie przez nauczyciela tematyki zajęć poprzez zapytanie klasy o znane im etapy powstawania gazety („od pomysłu dziennikarza na artykuł do momentu czytania tego artykułu przez odbiorcę”; praca dziennikarzy, praca redakcji, korekta, drukarnia, dystrybucja, itp.).

Aktywizacji uczniów może służyć podział klasy na 3-4 osobowe zespoły, które samodzielnie zastanawiają się nad zadaniem. Kolejne kroki powstania gazety wpisują na pojedynczych samoprzylepnych karteczkach. Pierwsza grupa otrzymuje kartkę flipcharta w celu umieszczenia na niej wszystkich czynności dokonywanych (chronologicznie) w celu powstania gazety. Następnie kartka jest przekazywana kolejno następnym grupom, gdzie uczniowie uzupełniają ciąg zdarzeń zaproponowany przez poprzedników o swoje propozycje wklejane w odpowiednim miejscu.

2) Po uzyskaniu wszystkich odpowiedzi nauczyciel krótko odnosi się do końcowego efektu pracy wszystkich zespołów (krótka charakterystyka kolejnych etapów powstania gazety oraz ewentualne uzupełnienie o elementy pominięte przez klasę).

3) W zależności od przedmiotu, na jakim są realizowane niniejsze zajęcia (historia, język polski), nauczyciel przedstawia (lub prezentuje ją w kontekście znanych już uczniom epok) historię powstania i rozwoju druku.

Ciekawym urozmaicheniem może być przedstawienie historii lokalnej gazety oraz zaproszenie jej dziennikarza pełniącego na lekcji rolę eksperta.

Jednym z ćwiczeń zadanym uczniom (przy realizacji tych zajęć na lekcji języka polskiego) może być napisanie notatki prasowej opisującej tę wizytę.

Wizyta w redakcji lokalnej gazety lub w drukarni może być pretekstem do wycieczki rowerowej, w czasie której zostaną przeprowadzone także inne zajęcia (obserwacje, doświadczenia) proponowane w całym pakiecie „Rowerowa Szkoła”.

4) Nauczyciel dzieli klasę na 3-osobowe zespoły. Każda z grup otrzymuje aktualne wydania gazet i wycinki z numerów archiwalnych. Zespoły mają zapoznać się z otrzymanymi materiałami i odnaleźć artykuły dotyczące różnych sposobów przemieszczania się po mieście. „Jakie zagadnienia opisują te artykuły?”, „Kto uczestniczy w opisywanej sprawie?”, „Czy zagadnienia poruszane w różnych artykułach można pogrupować i jednocześnie poszukiwać rozwiązania kilku jednocześnie?”, „Na jakim etapie jest załatwianie sygnalizowanych w artykułach problemów?”, itp.

Grupy poszukują artykułów o zadanej tematyce i przygotowują wybór najczęściej opisywanych tematów/zagadnień oraz tematów najbardziej istotnych z ich punktu widzenia.

Nauczyciel może przewidzieć braki pewnych zagadnień (np. ze względu na sezon zimowy, kiedy rzadziej pisze się o rowerach) i uzupełnić je poprzez odpowiedni dobór wycinków prasowych z materiałów archiwalnych lub wskazać strony internetowe z odpowiednimi artykułami.

5) Efekty prac są prezentowane przez przedstawicieli zespołów na forum klasy. Najważniejsze wnioski zgłaszane przez kolejne zespoły są zapisywane na flipcharcie.

6) Nauczyciel lub lider podsumowuje przeprowadzone ćwiczenie i inicjuje dyskusję zadając pytania w stylu: „Co powoduje daną sytuację na naszych drogach?”, „Dlaczego te sytuacje są najczęściej opisywane w prasie?”, „Jak Wy załatwilibyście daną sprawę?”, itp.

7) Jednocześnie prowadzący może zachęcić uczniów do zgłaszania tematów transportowych, które z ich punktu widzenia nadawałyby się do opisanego przez prasę („Czy spotyka Was taki problem, którym powinien zająć się dziennikarz?”, „O czym chcielibyście powiadomić gazetę?”).

Prowadzący może proponować („podrzucić”) uczniom zagadnienia, które nie pojawiają się w ich wypowiedziach, a są istotne ze względu na realizowaną ścieżkę edukacyjną (np. „A co sądzicie na temat...”, „Czy nie wydaje Wam się istotne to, że...”, „A jak poradzilibyście sobie z...”).

Wnioski uczniów są zapisywane na kartkach flipcharta.

8) Ewaluacja zajęć prowadzona przez nauczyciela. Zadawane są pytania o wrażenia z zakończonych zajęć. Uczniowie odpowiadają po kolei, a prowadzący próbuje uzyskać od każdego ucznia krótki komentarz.

Metoda zadaniowa polega na powierzaniu uczestnikom zajęć konkretnych zadań, których wykonanie ma doprowadzić w konsekwencji do konstruktywnych zmian w ich zachowaniu i ukształtowaniu postaw pożądaných z wychowawczego punktu widzenia. Działania prowadzone przy wykorzystaniu tej metody wzbogacają wiedzę uczestników i budują trwałe oraz praktyczne doświadczenia w określonej dziedzinie.

Metoda aktywizująca charakteryzuje wysoka aktywność wszystkich uczestników, która często przewyższa aktywność nauczyciela.

Stosowanie metody aktywizującej w procesie dydaktycznym skłania uczestników do kreatywnego myślenia, dając szerokie pole do swobodnej twórczości i samodzielności. Dzięki autentycznemu zaangażowaniu uczestników, metoda sprzyja pogłębianiu i utrwalaniu zdobywanej wiedzy oraz rozwijaniu umiejętności jej praktycznego stosowania. Dzięki wykorzystaniu szerokiego spektrum narzędzi aktywizujących, możliwe jest wspieranie uczestników w budowaniu postawy zrozumienia dla innych punktów widzenia, tolerancji i otwartości. Dzięki mocnemu akcentowi położonemu na twórczą pracę samodzielną lub zespołową, uczestnicy zajęć angażują się emocjonalnie w powierzone im zadania- są bardziej zmotywowani, aktywniejsi w sferze percepcyjnej, ruchowej i werbalnej.

Metoda podająca polega na przekazywaniu (podawaniu) przez nauczyciela gotowej wiedzy w celu przyswojenia jej przez uczestników zajęć i zapamiętania. Metoda kształtuje zdolność rozumienia dłuższej wypowiedzi nadawcy i podążania za tokiem jego rozumowania. Ćwiczy pamięć, rozwija umiejętność dłuższej koncentracji uwagi oraz dyscyplinuje ze względu na ważność całego przekazu kierowanego przez nauczyciela. Metoda wykorzystuje także zalecenie notowania słuchanego bądź czytanego tekstu w celu dodatkowego utrwalenia podawanych treści (możliwe jest także przygotowanie przez prowadzącego odpowiednio przygotowanych materiałów przekazywanych wszystkim uczestnikom).

